

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3T/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010131
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kollár
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6722010131.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX v konaní pred samosudcom JUDr. Martinom Kollárom v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona a iné takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B. C. D. E. F., nar. XX.XX.XXXX vo G., trvale bytom G., občan Slovenskej republiky,

je vinný,

že

dňa XX. XX. XXXX v poobedných hodinách na chodníku pri budove bývalého H. A. B. pri strome mieru pri I. J. K. G., osobne poznajúc pošk. L. M., majúc vedomosť o jeho veku a predpokladajúc vzhľadom na jeho vek slabšiu obranu, najprv žiadal od pošk. L. M. finančnú hotovosť vo výške 50 € a keď mu tento povedal, že mu ich nedá, nakoľko nemá pri sebe peniaze, tak mu povedal, aby mu dal niečo iné, lebo v opačnom prípade ho domlátia a doláme, po čom mu poškodený zo strachu dal reproduktor zn. N. O. XXX P. farby, ktorý mal v tom čase pri sebe, pričom následne mu uviedol, že ak tento reproduktor chce naspäť, tak má prísť o XX:XX hod. k Q. na L. vo G. a má mu doniesť finančnú hotovosť vo výške 50 €, kam však poškodený nešiel, pretože nemal finančnú hotovosť vo výške 50 €, čím pošk. L. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX G., spôsobil škodu vo výške 80 €,

t e d a

proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe - dieťati,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. d/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1, 3 písm. d/, § 41 ods. 1, 2 a § 42 ods. 1, 2 Tr. zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 /štyroch/ rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1, 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 /päť/ rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ a k/ Tr. zákona súd ukladá obžalovanému povinnosti – príkazy :

- nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu,
- zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e trestný rozkaz OS Zvolen 1T/17/2024 zo dňa X.XX.XXXX, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 /desať/ mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov a to vo výroku o treste u obžalovaného A. B..

Ostatné výroky trestného rozkazu OS Zvolen 1T/17/2024 zo dňa X.XX.XXXX zostávajú týmto nedotknuté.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému L. M., nar. XX.X.XXXX, bytom G., I. XX, škodu vo výške 80 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného A. B. bola dňa XX.XX.XXXX podaná obžaloba pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona v bode 1) a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v bode 2). O skutku krádeže bolo nakoniec rozhodované inou formou rozhodnutia vo veci samej.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX uviedol, že nevie, aké vyhlásenie má urobiť, preto súd pokračoval v konaní, ako by obžalovaný urobil vyhlásenie o nevine. Na hlavnom pojednávaní k bodu 1) obžaloby uviedol, že bol tam dňa R..XX.XXXX, stretli sa s poškodeným M. pri tom strome, stretli sa náhodou, nemali naplánované stretnutie. Stretli sme sa preto, že D. S. zobrali telefón, mal mu to urobiť L. M. a bola tam aj jeho frajerka. D. S. ešte prišiel predtým za ním, aby išiel za poškodeným a pýtal od neho jeho telefón. Nepamätá si presne kto tam bol pri tom stretnutí, vidí sa mu, že tam niekto bol. Poškodenému povedal, že nech vráti buď telefón, alebo nech dá peniaze, myslí, že 70,-Eur alebo tak nejak. Poškodený povedal, že peniaze nemá, ale že dá do zálohy reproduktor. Už si nepamätá, či sa nejak dohadovali o ďalšom stretnutí, možno poškodený povedal, že napíše na facebook, aby si D. S. prišiel po peniaze. Je pravdou, že pri tom stretnutí mu poškodený dal reproduktor, dal mu ho do záruky. Reproduktor predal za 20,-Eur, rozdelili sa s D. S., nejaké peniaze mu dal, za niečo mu nakúpil cigarety. Nie je pravdou, že by poškodenému uviedol, že ak chce reproduktor naspäť, tak má prísť o R.:XX h. k Q. na L. a má doniesť 50,-Eur. Pokiaľ vie, tak poškodený uvádzal, že reproduktor nie je jeho, ale že ho má požičaný od spolužiaka. To je všetko čo sa pri strome odohralo. Nie je pravdou, že by poškodenému povedal, že pokiaľ mu finančnú hotovosť nedá, tak ho domláti a doláme. Nevie sa vyjadriť kde v tom čase mal byť D. S.. Reproduktor predal A. B.. Je pravdou, že poškodený sa po skutku pýtal kde je ten reproduktor. Uviedol mu, že ho predali a aj to, komu ho predali.

Poškodený L. M. uviedol, že s D. S. boli kamaráti, behávali spolu. Vec sa začala tak, že D. S. dĺžil náš spolužiak T. H. peniaze, bolo to 30 alebo 50,-Eur. Dôvod prečo mu dĺžil to nevie. S D. S. sa dohodli, že mu reproduktor, ktorý mu dal T. H. zoberie, malo to byť tak, že ho mal mať u seba kým mu tie peniaze nevráti, ale on ten reproduktor chcel dať hneď. Mal ho u seba možno 2 alebo 3 hod. Reproduktor mal uložený v taške a tú mal stále so sebou. Potom išiel s D. S. popred H., tam stretli obžalovaného. Obžalovaný od neho chcel peniaze za mobil, 50,-Eur za D. mobil, že údajne on ukradol mobil D. S.. Poškodený mu povedal, že žiaden mobil nerozbit, že nemá dôvod mu tie peniaze dať. Povedal mu, že nemá klamať, že mu rozbije ústa. S odstupom času si to už nepamätá, či uviedol aj niečo iné. Na otázku samosudcu aby sa poškodený vyjadril k zneniu obžaloby o slovách, ktoré sú v nej uvedené: domlátený a dolámaný, poškodený odpovedal, že je možné, že niečo tam také odznelo. Stále pýtal od neho peniaze, on peniaze nemal, tak mu dal ten reproduktor, pretože nechcel žiaden konflikt. Nevie povedať, čo by sa presne mohlo pri konflikte stať, nevidí do hlavy. Povedal mu, že ak chce ten reproduktor, že má prísť k Tescu a doniesť peniaze vo výške 50,-Eur. Možno mu povedal, že tam nepríde. Pokiaľ sa týka D. S., tento od nich poodišiel približne na začiatok, keď obžalovaný začal pýtať peniaze, bol od nich vzdialený asi 5 m, myslí, že prichádzal niekedy vtedy, keď mu ten reproduktor dával. Predtým s obžalovaným konflikt nemal. Netuší, čo sa malo odohrať s tým reproduktorom. Prvý odtiaľ odišiel D. S.. Nepamätá si, či sa on zapojil do toho rozhovoru. Zdá sa mu, že o tomto skutku vravel mame. Reproduktor vydal z dôvodu, že

chcel predísť konfliktu a hádke a aj z dôvodu, že vlastne chcel zistiť, čo sa vlastne stalo. Nevie o tom, že by bol obžalovaný konfliktnej povahy. Obžalovaný mu nevrátil reproduktor.

Svedok A. B. vypovedal zhodne ako na č. I. 132, kde uviedol, že A. B. mu pred zimou minulého roka predal reproduktor zn. N. O. P. farby za sumu okolo 20 €. Tento reproduktor bol čiernej farby a mal valčekovitý tvar. Tento mal so sebou v práci na ubytovni, keď robil v D.. Počúval ho v robote, no spadol mu z okna a rozbil sa. Keďže bol nefunkčný, nechal ho tam kde spadol a vôbec nevie, kde teraz je. Nevedel, odkiaľ A. B. tento reproduktor mal, ani sa ho na to nepýtal, neprišlo mu to podstatné. Osoby L. M. a D. S. nepozná. Nevie sa vyjadriť k tomu, kedy mu obžalovaný dal ten šúľkový reproduktor. Bol to taký P. šúľok. Zdá sa mu, že na reproduktore bol nápis N..

Z výpovede svedka D. S. bolo zistené, že svedok vypovedal zhodne ako na č. I. 130, kde uviedol, že minulý školský rok mu T. H. dlhoval asi 30 €, no keďže nemal peniaze, dal mu reproduktor zn. N. O. L. P. farby ako zálohu. Tento reproduktor on dal L. M., aby ho mal u seba. Pri budove bývalého gymnázia pri strome mieru, ako sa ide ku kostolu na L., si odskočil na malú potrebu ku stromu, keď vtom k L. prišiel A. B.. Keďže bol blízko, počul, ako si tento od L. pýta peniaze a videl, ako mu zobral reproduktor. Nevie sa vyjadriť, koľko konkrétne si od L. pýtal, tento mu však nič nedlžil. Videl aj ako L. niečo hľadá v ruksaku a keď tam uvidel reproduktor, zrejme mu povedal, aby mu ho dal. Počul tiež, ako A. B. hovoril, aby mu ten reproduktor dal, inak mu dá facky alebo niečo v tom zmysle. Keď si A. B. takto jednoducho niečo zmyslí, človek nevie, čo môže čakať. L. by mu preto určite ten reproduktor dobrovoľne nedal. Potom L. A. B. povedal, že ak chce reproduktor naspäť, má prísť k R. a doniesť peniaze. Koľko, už uviesť nevie. Myslí si, že A. B. by bol schopný aj nejakého fyzického konfliktu so L.. Okrem nich troch na mieste bola aj nejaká mniška, ktorá išla okolo. S A. B. nikdy predtým nijaký konflikt nemal. Nevie, kde sa momentálne predmetný reproduktor nachádza, vie však tak, že A. B. ho mal predať nejakým deťom na L., čo však nevie naisto. Je nezmysel, ak obžalovaný tvrdí, že od L. M. pýtal peniaze a tento mu dal reproduktor za to, že mu mal M. rozbiť mobil, toto nedáva logiku. Keby mu M. rozbil mobil, tak si to vyriešia sami medzi sebou, no M. mu žiadny mobil nerozbil a tvrdenia obžalovaného preto nie sú pravdivé a sú zavádzajúce. Na hlavnom pojednávaní dodal, že nikdy nedisponoval reproduktorom. T. H. bol spolužiakom L. M. a je možné, že mali medzi sebou nejaké spory, možno mu mal byť niečo dlžný.

Svedok T. H. uviedol, že pána M. pozná, kedysi mu to bol spolužiak, p. A. B. nepozná. Pokiaľ sa týka reproduktora zn. N. O. XXX P. farby, bol to jeho reproduktor. V predmetný deň tento reproduktor bol jeho vlastníctvom, mal ho v škole. V škole mu bol odcudzený L. M. a D. S. doobeda z objektu školy z miesta dielni kde mali prax. V ten deň sa potom L. M. ani D. S. neukázali v škole a ďalej mu bolo povedané, že reproduktor odcudzil p. A. B., toto vie od L. M.. Podrobnosti ako došlo k odcudzeniu vecí mu nehovoril. Reproduktor naspäť nedostal, iba to bolo finančne vykompenzované zo strany M.. Trestné oznámenie podať bol, pretože vtedy ešte konkrétne nevedel kto vec odcudzil. Nevie sa vyjadriť k tomu, kedy mu to M. povedal. Pri rozhovore iná osoba nebola a kde mu to povedal, si už nepamätá. Pokiaľ spomínal meno D. S., toto meno odtiaľ vypadlo na základe poznatkov polície, resp. rodinných dôvodov na strane p. S.. Toto mu povedal L. M..

Obžalovaný vypovedal, že ho D. S. požiadal, aby od poškodeného pýtal jeho telefón. Náhodne sa s ním stretol „pri tom strome“ a tam poškodenému povedal, aby mu vrátil buď telefón alebo nech mu dá peniaze, približne 70 eur. Tie však nemal a preto mu do zálohy dal reproduktor, ktorý mal následne predať za 20 eur A. B.. Popiera teda použitie akéhokoľvek, či už fyzického alebo verbálneho, násillia voči poškodenému. Naproti tomu stoja diametrálne odlišné výpovede jednak poškodeného, ale aj svedka D. S., ktorý bol pri stretnutiach účastný. Poškodený sa výslovne vyjadril, že obžalovaný od neho požadoval peniaze za mobil, ktorý mal ukradnúť D. S., čo on však odmietol, pretože na to nemá žiadny dôvod. Hoci si poškodený na hlavnom pojednávaní vzhľadom na odstup času nevedel spomenúť na presné slová, ktoré mu v tejto súvislosti obžalovaný povedal, pripustil, že to mohli byť slová, že bude dolámaný, domlátený. Z obavy mu teda dal reproduktor, ktorý patril T. H.. Ďalšia dispozícia s predmetným reproduktorom nie je sporná, pretože skutočnosť, že tento skončil u svedka A. B. potvrdil jednak menovaný A. B., ale aj samotný obžalovaný. Rovnako irelevantná je zároveň aj predchádzajúca dispozícia s týmto reproduktorom, pretože je nepochybné, že v čase, keď sa mal stať skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa tento preukázateľne nachádzal v dispozícii poškodeného. Podstata skutku tkvie v okolnosti, akým spôsobom sa tento reproduktor dostal od poškodeného k obžalovanému. Na základe vykonaného dokazovania možno tvrdiť, že obžalovaný sa tohto reproduktora zmocnil po použití priamej vyhrážky, že poškodeného domláti a doláme, pokiaľ mu nedá peniaze za údajne rozbitý mobilný

telefón. Odovzdanie reproduktoru a predchádzajúcu požiadavku obžalovaného, aby mu poškodený dal peniaze, zachytil z neďalekej vzdialenosti aj svedok D. S.. Na základe výpovede týchto dvoch menovaných osôb, ale aj z logického pohľadu, je tak vyvrátená argumentácia obžalovaného, že ho sám D. S. mal požiadať o to, aby mu poškodený prostredníctvom osoby obžalovaného dal ekvivalent za mobilný telefón, ktorý mal D. S. rozbiť poškodený. Toto v prvom rade vyvrátil samotný svedok D. S., že o to obžalovaného vôbec nepožiadaval, navyše logicky uviedol, že takéto prípadné veci by si vyriešil priamo s poškodeným a nie sprostredkovane cez osobu obžalovaného.

Zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Objektívna stránka spočíva v použití násillia alebo hrozby bezprostredného násillia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby. Pod hrozbou bezprostredného násillia treba rozumieť hrozbu takýmto násillím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka. Hrozba je spravidla vyjadrená výslovne, ale stačí aj konkludentné konanie, ak je z neho a z ostatných okolností zrejmé, že násillie sa uskutoční ihneď, ak sa napadnutý neporobí vôli útočníka. Zmocnením sa veci je treba rozumieť, ak páchatel' získa možnosť voľne s vecou nakladať s vylúčením toho, ktorý ju mal doposiaľ vo svojej moci. Nie je rozhodujúce, či si páchatel' chcel privlastniť vec, alebo ju len prechodne užívať. Vec, ktorej sa páchatel' zamýšľa zmocniť, musí byť vo vzťahu k nemu vždy cudzou vecou. Napadnutý však nemusí byť vlastníkom veci, stačí ak ju má vo svojej dispozícii. Na základe týchto znakov je zrejmé, že pokiaľ sa obžalovaný zmocnil predmetnej veci – reproduktoru, ktorý mu nepatrilo, naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona. Pokiaľ obhajoba v záverečnej reči poukazovala na skutočnosť, že poškodenému sa do dispozície dostala vec v rozpore so zákonom a že za daného stavu nie je možné konštatovať zmocnenie sa cudzej veci, v tomto prípade nie je vôbec rozhodujúce, akým spôsobom sa poškodený k predmetnej veci dostal, keďže sa nevyžaduje, aby bol v čase skutku vlastníkom tejto veci. Takisto nie je možné súhlasiť s názorom obhajoby, že by sa teoreticky mohlo jednať o krádež na osobe, keďže je jednoznačne preukázané, že obžalovaný použil výslovne slová, ktoré znamenali tú skutočnosť, že poškodený, ktorý bol od obžalovaného o 3 a pol roka mladší vydal predmetný reproduktor so strachom pred násillným konaním zo strany obžalovaného. Tento znak je totiž rozhodujúci pre rozdielne posúdenie skutku ako trestný čin lúpeže a trestný čin krádeže. Zároveň skutok bol kvalifikovaný aj podľa § 188 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, keďže skutok bol spáchaný na chránenej osobe - dieťati, čomu zodpovedá skutočnosť, že obžalovaný sám v rámci prípravného konania uviedol, že o poškodenom vedel, že v tom čase mal zhruba 16 rokov (teda, že je osobou mladšou ako 18 rokov).

Obžalovaný A. B. bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom zo dňa XX.XX.XXXX pod spis. značkou 1T/17/2024 pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, 2 Tr. zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov do XX.XX.XXXX. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva 12 postihnutí obžalovaného, a to najmä za priestupky proti majetku, resp. priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu riadil sa ustanoveniami § 34 Tr. zákona. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného spočíva v tom, že tento narušil právom chránený záujem štátu a spoločnosti na ochrane slobody a ľudskej dôstojnosti fyzických osôb. Súd u obžalovaného zistil 1 poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Tr. zákona (spáchanie skutku vo veku blízkom veku mladistvého) a 1 priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie viacerých skutkov). Pri ukladaní trestu súd musel zobrať do úvahy skutočnosť, ktorá nastala po podaní obžaloby, že obžalovaný bol trestným rozkazom OS Zvolen 1T 17/2024 zo dňa XX. XX. XXXX v spojení s Uznesením OS Zvolen 1T 17/2024 zo dňa XX.XX.XXXX uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Tento trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa XX.XX.XXXX. Vzhľadom na vyššie uvedené prichádza do úvahy u obžalovaného pri uznaní viny ukladať nielen úhrnný, ale aj súhrnný trest odňatia slobody. Je zrejmé, že ukladať trestu v zákonom stanovenej trestnej sadzbe v trvaní 7 – 12 rokov, v zmysle asperačnej zásady dokonca v trvaní 7 – 16 rokov by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a účel trestu je možné dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Dôvodmi pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1, 3 písm. d) Trestného zákona sú pomery

páchatela, keďže obžalovaný má v súčasnosti zdravotne postihnuté dieťa, ktoré nedovršilo ešte ani vek 2 roky, obžalovaný sa o toto dieťa osobne stará a v súčasnej dobe si našiel aj prácu, na základe dohody o vykonaní pracovnej činnosti. Preto súd uložil obžalovanému úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov (ako maximálne možný podmienený trest odňatia slobody). Zároveň počas skúšobnej doby uložil obžalovanému povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. d), k) Trestného zákona a to nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a povinnosť zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie v skúšobnej dobe. Zároveň pri ukladaní súhrnného trestu bol zrušený trestný rozkaz OS Zvolen 1T 17/2024 zo dňa XX. XX. XXXX a to vo výroku o treste u obžalovaného s tým, že ostatné výroky tohto trestného rozkazu zostávajú týmto nedotknuté. Uvedený trest je primeraný vzhľadom na individuálnu a generálnu prevenciu pred páchaním trestnej činnosti a umožňuje obžalovanému naďalej starostlivosť o maloleté postihnuté dieťa a hmotné zabezpečenie rodiny, čím je naplnený účel trestu podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, že trest má čo v najmenšej miere postihnúť rodinu páchatela.

Pokiaľ sa týka nárokov na náhradu škody, súd priznal poškodenému nárok vo výške 80,- Eur, nakoľko tento nárok vyplýva zo skutkovej vety rozsudku a pôvodnej obžaloby a je potvrdený aj na základe písomného vyjadrenia o hodnote odcudzenej veci na čl. 203.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).